

[Tastesen]

stadig væk over den tilbageværende indkomst.

Jeg vil henstille til ældrekommisionen at overveje muligheden for at lade også pensionister på plejehjem selv administrere deres pensionsindkomst ligesom pensionister i beskyttede boliger, således at de på en ganske normal måde betaler for boligen og for den service, de får på plejehjemmene, men i øvrigt selv administrerer den størst mulige del af deres pensionsindtægt, f. eks. til fodtøj, til beklædning o. lign. Set ud fra et moderne værdighedsbegreb må det være rigtigt at ændre på disse forhold, og jeg synes, det er en naturlig opgave at tage op i ældrekommisionen. Jeg har bemærket, at det er med i fru Tove Jørgensens dagsordensforslag, men jeg mener, at en vurdering af disse forhold hører hjemme i ældrekommisionen, og at det derfra vender tilbage til folketinget.

Jeg får her lyst til at gøre en bemærkning om hjemmehjælpen. Den udvikling af stignende behov, socialministeren har omtalt, hører ikke alene sammen med stigningen i antallet af ældre, men også med stigningen i det serviceniveau, vi gerne vil opretholde i den forebyggende politik; jeg tænker f. eks. på hjemmehjælp lørdage og søndage, som blev forudsat ved bistandslovens vedtagelse.

Men visitering til hjemmehjælp kan jo være meget vanskelig, for vi skal også passe på, at de ældre ikke ubevidst tager et initiativ fra sig selv. Det er også væsentligt for ældre mennesker, at de bliver brugt; det er væsentligt, at der er noget, der skal gøres hver eneste dag, også for det menneske, hvis fysiske kræfter måske ikke mere er, hvad de har været.

Med den effekt, diskussionen om ældres vilkår har fået, undrer det mig meget – for nu at tage en anden ting frem – at ingen af alle de mange, der eksperimenterer med film, har fundet på den idé at lave en film om de ældres vilkår i Danmark.

Jeg indledte med at sige, at det offentlige, stat og kommune, har et ansvar over for vore ældre, og min tale har stort set drejet sig herom, men jeg må slutte med at sige, at der også er et spørgsmål om vor egen holdning til de ældre, herunder ikke mindst vore nærmeste pårørende. Inderst inde ved vi alle sammen meget godt, at vi har brug for hinanden i dette samfund: børnene, de unge, de

ældre, som nu er pensionister, og også den travle generation midt imellem.

Medens ældrekommisionen nu går i gang med sit arbejde og vi andre i hverdagens politiske virke søger at bedre vilkårene for vore ældre, skal det siges, så det forhåbentlig også kan høres uden for Christiansborgs tykke mure: de ældres vilkår og tryghed er hele befolkningens ansvar.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg er enig et langt stykke hen ad vejen i den kritik, der er blevet rejst i dagspressen, af plejehjemssektoren. Men i mange tilfælde mener jeg også at kritikken har skudt helt over målet og derved har rejst en bølge af kritik, som slet ikke hører hjemme i denne debat. Jeg mener også, det er rigtigt, at debatten er blevet rejst; det skal der ikke herske nogen tvivl om, for denne debat kan være med til at afsløre nogle af de ældres problemer og kulegrave de ældres forhold.

I fremskridtspartiet vil vi gerne være med til at forbedre forholdene for vore ældre medborgere, og den for fremskridtspartiet at se mest menneskeverdige opskrift på, hvordan man kan forbedre forholdene for de ældre, skal jeg komme ind på senere.

Det er vigtigt, at vi holder en sådan debat nede på det plan, hvor den hører hjemme. Den påstand, der er fremkommet i dagspressen, om, at de ældre ligger og skriger sig i døde, er et efter min mening alt for voldsomt udtryk. De ældre kan have det svært de sidste år – det er der nok ingen der vil bestride – men jeg har stor tiltro til den danske lægestand og mener, at den gør alt for at hjælpe de ældre til at få nogle sidste fredfyldte år at leve i uden alt for store smerter.

Det kan kun være et lægeligt skøn at vurdere, om det er forsvarligt konstant at give en patient smertestillende midler, uden at det medfører en forværring af patientens helbred. Hele den lægelige betjening på plejehjem er efter fremskridtspartiets opfattelse meget vigtig, og de ældre bør kunne bevare deres egen læge, som de har stor tillid til, og som har besøgt dem i deres eget hjem. Det har stor psykologisk betydning for dem, at han også tilser dem, efter at de er flyttet på plejehjem, og at de ikke er overladt til en tilfældig læge, som plejehjemmet har valgt. I spørgsmålet om pensionistens bevarelse af